

ספר
ספורי הזוהר

מִלְקָט מְכַל סִפְרֵי הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ
לְתַנְאֵי הָאֱלּוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִיַע"א
עִם תְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

פְּרִשְׁתַּת תַּזְרִיעַ מְצוּרַע

יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצָאָה שְׁנֵיָה עַל יָדֵי
"מְכַעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א,
חֲדָשׁ חֲשׁוֹן תּשַׁע"ב לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-1300-995-02

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

פְּרָשָׁת
תְּזַרְיֵעַ מְצוֹרֵעַ

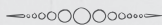
סְפִירַי הַזֹּהָר

תְּכֵן עֵינַיִם

♦ מַעֲלַת לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמָּה ♦ פְּטִירַת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר

♦ הַגְּדוּל

בס"ד, הנני הקטן להצטרף שהגאולה לא יכולה לבא בלי לימוד בתיקוני הזוהר, ויהי רצון שכ"ק האדמו"ר שליט"א לפרסם ברבים שבזכותו נזכה לישועה בקרוב אכיה"ר.

הצעיר יחיאל אבוחצירא רמלה

בן כ"ק אמו"ר רבי יצחק אבוחצירא

מתוך החתימות על מכתבו של הגאון רבי יצחק מאיר מארנגשטערן שליט"א המובא בסיפורי הזוהר השלם עמוד רמ"ג.

מַעֲלַת לַמּוֹד תּוֹרָה לְשִׁמּוּהָ

(סתרי תורה לך לך פ"ח ע"א וע"ב)
רַבִּי אָבָא כִּד אָתָּא מְהֵתָם, הָוָה מַכְרִיז
מָאן בְּעֵי עוֹתָרָא וּמָאן בְּעֵי אוֹרְכָא
דְּחֵי בְּעַלְמָא דְּאֵתִי יִתִּי וַיִּשְׁתַּדַּל
בְּאוֹרֵייתָא. הוּוּ מִתְכַּנְּשִׁין כּוּלֵי עַלְמָא
לְגַבְיָהּ.

מַעֲלַת לַמּוֹד תּוֹרָה לְשִׁמּוּהָ

(סתרי תורה לך לך פ"ח ע"א וע"ב)
כְּשָׁבָא מִשָּׁם רַבִּי אָבָא, הָיָה מַכְרִיז: מִי
 רוֹצֵה עֹשֶׂר וּמִי רוֹצֵה אַרְךָ חַיִּים
 בְּעוֹלָם הַבָּא, יָבֵא וַיִּשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה. הָיוּ
 מִתְכַּנְּסִים אֵלָיו כָּל הָעוֹלָם.

רְיוּק חַד הָוָה בְּשִׁיבְבוּתֵיהּ. יוֹמָא חַד אָתָּא
לְגַבְיָהּ, אָמַר לִיה רַבִּי בְּעֵינָא לְמַלְעִי
בְּאוֹרֵייתָא כְּדִי שְׂיִהְיָה לִי עוֹתָרָא. אָמַר
לִיה הָא וַדָּאִי. אָמַר לִיה מַה שְׂמִיךְ. אָמַר
לִיה יוֹסִי. אָמַר לוֹן לְתַלְמִידוֹי דְּיִקְרוּן לִיה
רַבִּי יוֹסִי מְאִרֵי דְּעוֹתָרָא וַיִּקְרָא. יְתִיב
וְאִתְעַסַּק בְּאוֹרֵייתָא.

הָיָה רְיוּק אֶחָד בְּשִׁכּוּנָתוֹ. יוֹם אֶחָד בָּא
 אֵלָיו. אָמַר לוֹ: רַבִּי, אֲנִי רוֹצֵה לְעַסֵּק
 בַּתּוֹרָה כְּדִי שְׂיִהְיָה לִי עֹשֶׂר. אָמַר לוֹ: הִנֵּה
 וַדָּאִי. אָמַר לוֹ: מַה שְׂמִיךְ? אָמַר לוֹ: יוֹסִי.
 אָמַר לְתַלְמִידָיו שְׂיִקְרָאוּ לוֹ רַבִּי יוֹסִי בַּעַל
 הָעֹשֶׂר וְהַכְּבוֹד. יָשַׁב וְהִתְעַסַּק בַּתּוֹרָה.

לְיוֹמִין הָוָה קָאִים קַמֵּיהּ, אָמַר לִיה רַבִּי
אֵן הוּא עוֹתָרָא. אָמַר שְׂמַע מִינָהּ
דְּלֹא לְשֵׁם שְׂמִים קָא עֲבִיד, וְעָאֵל
לְאֲדָרְיָה, שְׂמַע חַד קָלָא דְּהָוָה אָמַר לֹא
תַּעֲנִישִׂיהּ (תּוֹב לְגַבְיָהּ) דְּגַבְרָא רַבָּא לִיהוּי. תַּב
לְגַבְיָהּ, אָמַר לִיה תִּיב בְּרִי תִיב וְאָנָּא
יְהִיבָנָא לָךְ עוֹתָרָא.

לְיוֹמִים הָיָה עוֹמֵד לְפָנָיו. אָמַר לוֹ: רַבִּי,
 אִיפֵּה הָעֹשֶׂר? אָמַר: נִשְׁמַע מִזֶּה
 שְׂלֹא עָשָׂה לְשֵׁם שְׂמִים. נִכְנַס לְחֲדָרוֹ,
 שְׂמַע קוֹל אֶחָד שְׂהִיָּה אוֹמֵר: אֵל תַּעֲנִישׁ
 אוֹתוֹ [שׁוֹב אֵלָיו], שְׂיִהְיָה אִישׁ גְּדוֹל. שָׁב
 אֵלָיו. אָמַר לוֹ: שָׁב, בְּנִי, שָׁב, וְאֲנִי נוֹתֵן לָךְ
 עֹשֶׂר.

אֲדָהָכִי אָתָּא גַבְרָא חַד וּמָאנָא דְּפִז
בִּידְיָהּ, אֶפְקִיָּה וּנְפַל נְהוֹרָא
בְּבֵיתָא. אָמַר לִיה רַבִּי בְּעֵינָא לְמִזְכִּי
בְּאוֹרֵייתָא וְאָנָּא לֹא זְכִינָא, וּבְעֵינָא מָאן
דְּיִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא בְּגִינִי. דְּהָא אֵית לִי
עוֹתָרָא סְגִי דְּקָא שְׂבַק לִי אָבָא, דְּכַד יְתִיב
עַל פְּתוּרְיָה הָוָה מְסַדֵּר עֲלֵיהּ תְּלִיסַר פְּסִי
מָאֵלִין. וּבְעֵינָא לְמִזְכִּי בְּאוֹרֵייתָא וְאָנָּא
יְהִיבָנָא עוֹתָרָא.

בִּינְתִים בָּא אִישׁ אֶחָד וּכְלִי שֶׁל פִּז בִּידּוֹ.
 הוֹצִיא אוֹתוֹ וְנָפַל אוֹר בְּבֵיתוֹ.
 אָמַר לוֹ: רַבִּי, אֲנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת בַּתּוֹרָה
 וְאֲנִי לֹא זְכִינִי, וְרוֹצֵה מִי שְׂיִשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה
 בְּשִׁבְלִי, שְׂהִרִי יֵשׁ לִי עֹשֶׂר רַב שְׂהִשְׁאִיר
 לִי אָבִי, שְׂכַאֲשֶׁר יָשַׁב עַל שְׁלַחְנוֹ הָיָה
 מְסַדֵּר עֲלָיו שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר כּוֹסוֹת מְאֵלוֹ,
 וְאֲנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת בַּתּוֹרָה וְאֲנִי נוֹתֵן עֹשֶׂר.

אָמַר לִיה לְהוּא רְוּוּק תְּשַׁתְּדַל בַּתּוֹרָה, וְזֶה נוֹתֵן לָךְ עוֹשֶׁר. נִתֵּן לוֹ אוֹתוֹ הַכּוֹס שֶׁל הַפֶּז. קָרָא עָלָיו רַבִּי אֲבָא: (א״ב כח) לֹא יַעֲרַכְנָה זֶהָב וְזָכוּכִית וּתְמוֹרְתָה כְּלֵי פֶז. יֵשֵׁב וְלִמַּד בַּתּוֹרָה, וְהָאֲדָם הֵהוּא הִיָּה נוֹתֵן לוֹ עוֹשֶׁר.

לְיוֹמִים עָאֵל חֲמִידוֹ דְּאוֹרִייתָא בְּמַעוּי. יוֹם אֶחָד הִיָּה יוֹשֵׁב וְהִיָּה בּוֹכָה. מְצָא אוֹתוֹ רַבּוֹ שְׁהִיָּה בּוֹכָה. אָמַר לוֹ: עַל מָה אֲתָה בּוֹכָה? אָמַר לוֹ: וְקָמָה אֲנִי מִזְנִיחַ אֶת חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא בְּשִׁבִיל זֶה? אֲנִי רוֹצֵה אֶלָּא לְזָכוּת אֶצְלִי. אָמַר: עַכְשָׁו מָזָה נִשְׁמַע שֶׁהִנֵּה עֹשֶׂה לְשֵׁם שְׁמַיִם.

קָרָא לְאוֹתוֹ הָאִישׁ, אָמַר לוֹ: טַל אֶת עוֹשֶׁרְךָ וְתֵן אוֹתוֹ לִיתּוֹמִים וְעַנְיִים, וְאֲנִי נוֹתֵן לָךְ חֶלֶק יֵתֵר בַּתּוֹרָה בְּכֹל מָה שְׁאֲנִי לוֹמֵד. הִחְזִיר לוֹ רַבִּי יוֹסִי אוֹתוֹ הַכּוֹס שֶׁל פֶּז, וְעַד הַיּוֹם לֹא סָר שְׁמוֹ, וּמִבְּנֵי בֶן פְּזִי, וְהִיָּנוּ רַבִּי יוֹסִי בֶן פְּזִי, וְזָכָה לְכַמּוֹה תּוֹרָה הוּא וּבְנָיו [מִשׁוּם שֶׁלִּמַּד תּוֹרָה]. שְׂאִין לָךְ שְׂכָר טוֹב בְּעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה וּמְקַיֵּם אוֹתָהּ.

פְּטִירַת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל

(זוהר וירא צו ע"ב צ"ט ע"א)
שָׁנָו רַבּוּתֵינוּ, כְּשִׁחְלָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל, אוֹתוֹ יוֹם עָרַב שַׁבַּת הָיָה, וְהוֹשִׁיב לִימֵינוּ אֶת הוֹרְקָנוּס בְּנוֹ, וְהִיָּה מְגַלֵּה לוֹ עֲמֻקּוֹת וְנִסְתָּרוֹת, וְהוּא לֹא הִיָּה מְקַבֵּל דָּבָר בְּדַעְתּוֹ שֶׁחָשַׁב שֶׁמְטַרְף בְּדַעְתּוֹ הִיָּה. כִּיֵּן שֶׁרָאָה שֶׁדַּעַת אָבִיו מִתְיַשְׁבֵּת עָלָיו,

אָמַר לִיה לְהוּא רְוּוּק תְּשַׁתְּדַל בְּאוֹרִייתָא וְדָא יְהִיב לָךְ עוֹתְרָא, יְהִיב לִיה הֵהוּא כְּסָא דְפֶז. קָרָא עָלָיה רַבִּי אֲבָא (א״ב כח) לֹא יַעֲרַכְנָה זֶהָב וְזָכוּכִית וּתְמוֹרְתָה כְּלֵי פֶז. יְתִיב וְלַעֲא בְּאוֹרִייתָא וְהֵהוּא בַר נֶשׁ הָיָה יְהִיב לִיה עוֹתְרָא.

לְיוֹמִין עָאֵל חֲמִידוֹ דְּאוֹרִייתָא בְּמַעוּי. יוֹמָא חַד הָיָה יְתִיב וְהוּהוּ בְּכִי. אֲשַׁכְחִיה רַבִּיה דְּהוּהוּ בְּכִי, אָמַר לִיה עַל מָה קָא בְּכִית. אָמַר לִיה וְקָמָה מִזְנִיחָא חַיֵּי דְעָלְמָא דְאַתִּי בְּגִין הָאִי, לֹא בְעֵינָא אֶלָּא לְמִזְכְּרֵי לְגַבְּאִי. אָמַר הַשְׁתָּא שְׁמַע מִינָה דְהָא לְשֵׁם שְׁמַיִם קָא עֲבִיד.

קָרָא לִיה לְהוּא גְבַרְא, אָמַר לִיה טוֹל עוֹתְרֶךָ וְהִיב לִיה לִיתְמֵי וְלִמְסַכְּנֵי, וְאֲנָא יְהִיבָנָא לָךְ חוֹלֶק יֵתֵיר בְּאוֹרִייתָא בְּכֹל מָה דְאַנְוֵן לְעָאֵן. אֲהַדְרִי לִיה רַבִּי יוֹסִי הֵהוּא כְּסָא דְפֶז, וְעַד יוֹמָא לֹא אֲעִדִי שְׁמִיָּה, וּמִן בְּנוֹי בֶן פְּזִי, וְהִיָּנוּ רַבִּי יוֹסִי בֶן פְּזִי, וְזָכָה לְכַמּוֹה אוֹרִייתָא הוּא וּבְנָיו (בְּגִין דְּלַעֲא בְּאוֹרִייתָא). דְּלִית לָךְ אֲגַר טַב בְּעָלְמָא כְּמָאֵן דְּלַעֲי בְּאוֹרִייתָא וּמְקַיֵּמָהּ.

פְּטִירַת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל

(זוהר וירא צו ע"ב צ"ט ע"א)
תִּנּוּ רַבָּנָן כְּשִׁחְלָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל, הֵהוּא יוֹמָא עָרַב שַׁבַּת הָיָה, וְאוֹתִיב לִימֵינָה הוֹרְקָנוּס בְּרִיָּה, וְהוּהוּ מְגַלֵּי לִיה עֲמֻקּוֹתָא וּמִסְתָּרְתָּא, וְהוּא לֹא הוּהוּ מְקַבֵּל בְּדַעְתֵּיהּ מְלִיָּא, דְּחָשִׁיב כְּמִטוֹרְף בְּדַעְתֵּיהּ הוּהוּ. כִּיֵּן דְּחָמָא דְּדַעְתָּא דְּאָבוּי מִתְיַשְׁבָּא

קביל מְזוּנָה מְזוּנָה וְתַשְׁעָה סוּדוֹת
עַלְיוֹנִים.

עלוי, קביל מְזוּנָה וְתַשְׁעָה וְתַשְׁעָה
רְזִין עֲלָאִין.

כְּשֶׁהֲגִיעַ לְאַבְנֵי שֵׁשׁ שְׁמַתְעָרְבִים בְּמִים
הַעֲלִיּוֹנִים, בְּכָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
וּפְסֵק לֹמֵר. אָמַר, עֲמֹד שָׁם בְּנִי. אָמַר לוֹ,
אָבָא, לָמָּה? אָמַר לוֹ, אֲנִי רוּחָה שְׁאַנִּי
מִמָּהָר לְחֻלְף מִן הָעוֹלָם. אָמַר לוֹ, לָךְ
וְאָמַר לְאַמְרָךְ שֶׁתַּעֲלֶה אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלִי
לְמָקוֹם עֲלִיּוֹן, וְאַחַר שֶׁאֶסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם,
וְאַבָּא לְכָאן כְּדִי לְרְאוֹת אוֹתְךָ. לֹא תִבְכּוּ,
שֶׁהֵם קְרוּבִים עֲלִיּוֹנִים וְלֹא תַחַתוֹנִים,
וְדַעַת בְּנֵי אָדָם לֹא מְשִׁיגָה אוֹתְךָ.

כַּד מְטָא לְאַבְנֵי שֵׁשׁ דְּמַתְעָרְבִי בְּמִיָּא
עֲלָאָה, בְּכָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וּפְסֵק
לְמִימֹר, אָמַר קוּם הֵתָם בְּרִי. אָמַר לִיה
אָבָא לָמָּה. אָמַר לִיה חֲזִינָא דְאַוּחִית חֻלְף
מִן עֲלָמָא. אָמַר לִיה זִיל וְאִמָּא לְאַמְרָךְ
דְּתַסְתַּלַּק תְּפִלָּאִי בְּאַתֵּר עֲלָאָה, וּבְתֵר
דְּאַסְתַּלַּק מִן עֲלָמָא וְאִתִּי הָכָא לְמַחְמִי
לְהוֹן לֹא תִבְכִּי דְאַנּוֹן קְרִיבִין עֲלָאִין וְלֹא
תַתְּאִין וְדַעַתָּא דְבֵר נֶשׁ לֹא יַדַּע בְּהוּ.

עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, נִכְנְסוּ חֲכָמֵי הַדּוֹר
לְבַקֵּר אוֹתְךָ, וְקָלַל אוֹתְךָ עַל שֶׁלֹּא
בָּאוּ לְשִׁמּוֹשׁ אוֹתוֹ, שֶׁשְׁנִינּוּ גְדוּלָה
שְׁמוּשָׁה יוֹתֵר מִלְמוּדָה. עַד שֶׁבָּא רַבִּי
עֲקִיבָא, אָמַר לוֹ, עֲקִיבָא, עֲקִיבָא, לָמָּה
לֹא בָאתָ לְשִׁמּוֹשׁ אוֹתִי [שֶׁהָרִי בָּאָה הַעֵת
לְהַצְרֵף]? אָמַר לוֹ, רַבִּי, לֹא הָיָה לִי פְּנָאִי.
רַתַּח וְאַמְרֵי, אֶתְמַה עֲלִיךְ אִם תְּמוֹת
מִיתַת עֲצָמְךָ. קָלְלוּ שְׁמִיתַתוֹ תִּהְיֶה קֶשֶׁה
מִכֶּלָם.

עַד דְּהוּוּ יוֹתְבֵי, עָאלוּ חֲכִימֵי דְרָא לְמוּבְקָר
לִיה, אוֹלִיט לְהוּ עַל דְּלֹא אָתוּ
לְשִׁמּוּשָׁא לִיה דְּתַנְיִן גְּדוּלָה שְׁמוּשָׁה יוֹתֵר
מִלְמוּדָה. עַד דְּאַתָּא רַבִּי עֲקִיבָא, אָמַר
לִיה עֲקִיבָא עֲקִיבָא לָמָּה לֹא אֶתִּית
לְשִׁמּוּשָׁא לִי (דְּהָא אֶתָּא עֲתָא לְאַצְרֵפָא). אָמַר
לִיה רַבִּי לֹא הָוָה לִי פְּנָאִי. אֶרְתַּח אָמַר
אֶתְמַהָה עֲלִיךְ אִי תְמוֹת מִיתַת עֲצָמְךָ.
לְטַיִיָּה דִּיהָא קֶשֶׁה מִכֶּלְהוֹן מִיתַתִּיהָ.

בְּכִי רַבִּי עֲקִיבָא וְאָמַר לוֹ, רַבִּי, תִּלְמֹד
אוֹתִי תוֹרָה. פִּתַּח פִּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
בְּמַעֲשֵׂה מְרֻכְבָּה. בָּאָה אִשׁ וְהִקִּיפָה אֶת
שְׁנֵיהֶם. אָמְרוּ חֲכָמִים, נִשְׁמַע מְזָה שְׁאִין
אֲנוּ רְאוּיִים וְכִדְאִים לְכָךְ. יֵצְאוּ לְפִתַּח
הַחִיצוֹן וְיִשְׁבוּ שָׁם. הָיָה מַה שֶׁהָיָה, וְהָאִשׁ
הִלְכָה.

בְּכִי רַבִּי עֲקִיבָא וְאָמַר לִיה רַבִּי אוֹלִיף לִי
אוֹרִייתָא. אֶפְתַּח פּוּמִיָּה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
בְּמַעֲשֵׂה מְרֻכְבָּה. אֶתָּא אִשָּׁא וְאַסְחַר
לְתַרְוִוִּיהוּן. אָמְרוּ חֲכִימֵיָּא שְׁמַע מִינָה
דְּלִית אֲנִן חֲזִינִין וְכִדְאִין לְכָךְ, נִפְקוּ
לְפִתְחָא דְבְּרָא וְיִתִּיבוּ תַמְּוֹן, הָוָה מַה דְּהָוָה
וְאִזַּל אִשָּׁא.

וְלִמְד בְּבִהְרַת עֵזָה שְׁלֹשׁ מְאוֹת הַלְכוֹת
פְּסוּקוֹת, וְלִמְד אוֹתוֹ מְאִתָּם

וְאוֹלִיף בְּבִהְרַת עֵזָה תֵּלַת מְאוֹת הַלְכוֹת
פְּסוּקוֹת, וְאוֹלִיף לִיה מְאִתָּם

וְשִׁשָּׁה טְעָמִים עֶשֶׂר טְעָמִים שֶׁל פְּסוּקֵי שִׁיר הַשִּׁירִים, וְהָיוּ עֵינֵי רַבִּי עֲקִיבָא זוֹלְגוֹת דְּמַעוֹת, וְחֻזְרָה הָאֵשׁ כְּבַתְחֵלָה. כְּשֶׁהִגִּיעַ לְפָסוּק (שִׁיר ב) סְמוּכוֹנֵי בְּאֲשִׁישׁוֹת רַפְדוּנֵי בַתְּפוּחִים פִּי חוֹלֵת אֶהְבֶּה אֲנִי, לֹא יָכַל רַבִּי עֲקִיבָא לְסַבֵּל, וְהָרִים קוֹלוֹ בְּבִכְיָה. וְהָרִים קוֹלוֹ וְלֹא הָיָה מְדַבֵּר מִיִּרְאֵת הַשְּׂכִינָה שֶׁהָיְתָה שָׁם.

הַזֶּהָר לֹא כָּל עֲמֻקּוֹת וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים שֶׁהָיוּ בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, וְהַשְּׂבִיעוּ שְׁבוּעָה שֶׁלֹּא יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוּם פְּסוּק מִמֶּנּוּ, כְּדִי שֶׁהַקְּב"ה לֹא יִחְרִיב אֶת הָעוֹלָם בְּגִלְלוֹ, וְלֹא רוּצָה לְפָנָיו שֶׁהַבְּרִיּוֹת יִשְׁתַּמְּשׁוּ בּוֹ מִרַב הַקְּדָשָׁה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ. אַחֵר יֵצֵא רַבִּי עֲקִיבָא וּבְכָה, וְנִבְעוּ עֵינָיו מִיָּם, וְהָיָה אֹמֵר, וַי רַבִּי! וַי רַבִּי! שֶׁהָעוֹלָם נִשְׁאַר יְתוֹם מִמּוֹךְ. נִכְנָסוּ אֵלָיו כָּל שְׂאֵר הַחֲכָמִים, וְשָׂאֲלוּ אוֹתוֹ, וְהִשִּׁיב לָהֶם.

הָיְתָה דְחוּקָה לּוֹ [הַשְּׂעָה] לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר. הוֹצִיא שְׁתֵּי זְרוּעוֹתָיו וְשָׁם אוֹתָם עַל לְבוֹ. פָּתַח וְאָמַר, אוֹי הָעוֹלָם, הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן חוֹזֵר לְהַתְּכַנֵּס וּלְהַגְנוֹ מִן הַתְּחַתּוֹן כָּל אֹר וּמְאוּר. אוֹי לָכֶם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, אוֹי לָכֶם שְׁתֵּי תוֹרוֹת שֶׁיְהִיוּ נִשְׁפָּחִים הַיּוֹם הַזֶּה מִן הָעוֹלָם. שְׂאֵמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל יְמֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הָיְתָה הַשְּׂמוּעָה מְאִירָה מִפְּנֵי כִּיּוֹם שֶׁנִּתְּנָה בְּהַר סִינַי.

אָמַר, תּוֹרָה [לְמַדְתִּי וּגְמָרָא] הַבְּנֵיתִי וְחֲכָמָה לְמַדְתִּי וְשְׂמוּשׁ עֲשִׂיתִי, שְׂאֵלוֹ יְהִיוּ כָּל בְּנֵי אָנוּשׁ שֶׁל הָעוֹלָם

וְשִׁיתְּסֵר טְעָמִים דְּפְסוּקֵי דְשִׁיר הַשִּׁירִים. וְהָיוּ עֵינָיו דְּרַבִּי עֲקִיבָא נַחְתִּין מִיָּא. וְאַתְחַזֵּר אֲשָׁא כְּקַדְמֵיתָא. כַּד מָטָא לְהָאִי פְּסוּקָא (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) סְמוּכוֹנֵי בְּאֲשִׁישׁוֹת רַפְדוּנֵי בַתְּפוּחִים פִּי חוֹלֵת אֶהְבֶּה אֲנִי, לֹא יָכִיל לְמַסְבֵּל רַבִּי עֲקִיבָא וְאָרִים קְלִיָּה בְּבִכְיָתָא וְגַעֲי וְלֹא הָוָה מְמַלְל מִדְּחִילוֹ דְשְׂכִינְתָא דְהָתַת תַּמּוֹן.

אֲזָרִי לִיָּה כָּל עֲמֻקְתָּא וְרִזִּין עֲלֵאִין דְּהָוָה בֵּיה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים. וְאוּמֵי לִיָּה אֹמְרָאָה דְלֹא לִישְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוּם חַד פְּסוּק מִזֵּיָּה כִּי הִכִּי דְלֹא לִיִּחְרִיב עֲלֵמָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִינָיָה. וְלֹא בְּעֵי קַמֵּיה דִּישְׁתַּמְשׁוֹן בֵּיה (דף צט ע"א) בְּרִייתֵי מִסְגִּיאוֹת קְדוּשְׁתָּא דְאִית בֵּיה. לְבַתֵּר נְפִיק רַבִּי עֲקִיבָא וְגַעֲי וְנִבְעֵין עֵינָיו מִיָּא, וְהָוָה אָמַר, וַי רַבִּי, וַי רַבִּי, דְאִשְׁתַּאֲרַר עֲלֵמָא יְתוֹם מִנְּךָ. עֲאֵלוּ כָּל שְׂאֵר חֲכָמֵיָּא גְבִיָּה וְשָׂאֲלוּ לִיָּה וְאַתִּיב לְהוֹן.

הָוָה דְּחִיק לִיָּה (שְׁעָתָא) לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, אִפִּיק תְּרֵי דְרוּעוֹי וְשׁוּיֵנוֹן עַל לְבִיָּה. פָּתַח וְאָמַר, אִי עֲלֵמָא עֲלֵמָא עֲלֵמָא, חֲזַרְתָּ לְאֵעֲלָא וּלְאֵגְנוּא מִן תְּתַאָּה כָּל נְהִירוֹ וּבּוּצִינָא. וַי לְכוּן תְּרֵי דְרַעֲי וַי לְכוּן תְּרֵי תוֹרוֹת דִּישְׁתַּכְּחוּן יוּמָא דִּין מִן עֲלֵמָא. דְאָמַר רַבִּי יִצְחָק כָּל יוּמוֹי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר הָוָה נְהִירָא שְׂמַעְתָּא מִפּוּמֵיה כִּיּוּמָא דְאַתְיָהִיבַת בְּטוֹרָא דְסִינַי.

אָמַר אֲוִרִייתָא (סְבִרִית גְּמָרָא) גְּמִרִית וְחֲכָמָתָא סְבִרִית וְשְׂמוּשָׁא עֲבָדִית. דְאֵלוּ יְהוֹן כָּל בְּנֵי אִינְשָׁא דְעֲלֵמָא

סופרים, לא יוכלו לכתב, ולא חסרו תלמידי מחכמתי אלא כמכחול בעין, ואני מרבותי אלא כמי ששותה בים. ולא היה אלא להחזיק טובה לרבותיו יותר ממונו.

סופרים לא יכלין למכתב ולא חסרי תלמידי מחכמתי אלא ככוחלא בעינא ואנא מרבותי אלא כמאן דשתי בימא. ולא הוה, אלא למיתן טיבותא לרבוהי יתיר מניה.

והיו שואלים ממונו באותו סנדל של ביום, עד שיצאה נשמתו ואמר טהור. ולא היה שם רבי עקיבא. כשיצאה השבת, מצא אותו רבי עקיבא שמת. קרע בגדו ושרט כל בשרו, ודם ירד ונמשך על זקנו. היה צונח ובוכה. יצא החוצה ואמר: שמים שמים, אמרו לשמש וללבנה, שהאור שהיה מאיר יותר מהם הרי נחשך.

והווי שאלין מניה בהווא סנדלא דיבום עד דנפק נשמתיה ואמר טהור. ולא הוה תמן רבי עקיבא. כד נפק שבתא אשכחיה רבי עקיבא דמית, בזע מאניה וגריר כל בשריה ודמא נחית ונגיד על דיקניה. הוה צנח ובכי, נפק לברא ואמר, שמיא שמיא, אמרו לשמשא ולסיהרא דנהירותא דהות נהיר יתיר מנהון הא אתחשך.

אמר רבי יהודה בשעה שנשמת הצדיק רוצה לצאת - שמחה, והצדיק בטוח במיתתו כדי לקבל שכרו. זהו שכתוב וירא וירץ לקראתם, בשמחה לקבל פניהם. מאיזה מקום? מפתח האהל, כמו שאמרנו. וישתחו ארצה - אל השכינה.

אמר רבי יהודה בשעה שנשמת הצדיק רוצה לצאת שמחה והצדיק בטוח במיתתו כדי לקבל שכרו, הדא הוא דכתיב, וירא וירץ לקראתם. בשמחה, לקבל פניהם. מאי זה מקום, מפתח האהל בדקא אמרון. וישתחו ארצה לגבי שכינה.

רבי יוחנן פתח ואמר, (שיר ב) עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעופר האילים. עד שיפוח היום וגו' - זו אזהרה לאדם בעודו בעולם הזה שהוא כהרף עין. בא ראה מה פתוב, (קהלת ו) ואלו חיה אלף שנים פעמים וגו'. ביום המיתה, כל מה שחיה, נחשב כיום אחד אצלו.

רבי יוחנן פתח ואמר, (שיר השירים ב) עד שיפוח היום ונסו הצללים סוב דמה לך דודי לצבי או לעופר האילים. עד שיפוח היום וגו'. זו אזהרה לאדם בעודו בעולם הזה שהוא כהרף עין. תא חזי, מה כתיב, (קהלת ו) ואלו חיה אלף שנים פעמים וגו'. ביום המיתה כל מה שחיה נחשב כיום אחד אצלו.

אמר רבי שמעון, נשמתו של אדם מתרה בו ואומרת עד שיפוח

אמר רבי שמעון נשמתו של אדם מתרה בו ואומרת עד שיפוח היום (ונסו

פְּרֻשַׁת תְּזַרִיעַ מְצוּרַע ♦ **סְפוּרֵי הַזֶּהָר**

היום [ונסו הצללים], וידמה בעיניך כהרף
 עין בעודך בעולם הזה. ונסו הצללים, זהו
 שכתוב (איוב ח) כי צל ימינו עלי ארץ.
 בבקשה מן, סב דמה לך דודי לצבי וגו'.

הצללים) וידמה בעיניך כהרף עין בעודך
 בעולם הזה. ונסו הצללים הדא הוא
 דכתיב, (איוב ח) כי צל ימינו עלי ארץ.
 בבקשה מן, סב דמה לך דודי לצבי
 וגו'.

דבר אחר עד שיפוח היום וגו' - אמר
 רבי שמעון בן פאי, זו אזהרה לאדם
 בעודו בעולם הזה שהוא כהרף עין: מה
 הצבי קל ברגליו - אף אתה היה קל כצבי
 או כעופר האילים לעשות רצון בוראך
 כדי שתנחל העולם הבא, שהוא הרי
 בשמים, הנקרא הר ה', הר התענוג, החר
 הטוב (ע"כ מדרש הנעלם).

דבר אחר עד שיפוח היום וגו'. אמר רבי
 שמעון בן פאי, זו אזהרה לאדם
 בעודו בעולם הזה שהוא כהרף עין. מה
 הצבי קל ברגליו אף אתה היה קל כצבי
 או כעופר האילים לעשות רצון בוראך
 כדי שתנחל העולם הבא שהוא הרי
 בשמים הנקרא הר ה', הר התענוג החר
 הטוב (ע"כ מדרש הנעלם).

סיום זהר הוא תקון לגאלה האמתית - ועלוי מזל עם ישראל

בשנת תרפ"א יצאו גדולי וצדיקי ארץ ישראל בקריאת קודש למען החזק בלימוד
 הזוהר הקדוש. וזה נסח קריאתם: כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזוהר
 הקדוש, אשר הוא מביטל כל מיני פּרַעַנִיּוֹת וּגְזֵרוֹת קשׁוֹת וְרַעוֹת, וּמוֹתְנָא וְחַרְבָּא
 וּבִזְיָה מַעֲלָמָא. וְהַשְׁנָה שֶׁעֲבָרָה בְּכָר עוֹרְרָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמוֹדְעוֹת "תְּקוּן לְגַאֲלָה
 הָאֱמֶתִית מִטַּעַם הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים מֵאֵרֵי דְאַרְעָא קַדִּישָׁא" אֲשֶׁר הִיא נְעֻתָקָה לְמַטָּה,
 לְשִׁקְד עַל לְמוּד הַזֶּהָר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים, וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת
 אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ, לֹא נִגְמַר רַק לְעֵרֶךְ שֵׁשׁ מֵאוֹת סִיּוּמִים. עַל בֶּן אֲנַחְנוּ רַבֵּי וְגֵאוּנֵי אֶרֶץ
 הַקְּדוּשָׁה מִבְּקָשִׁים מְכֻל בַּר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדוּ מִשְׁגָּת, לְלַמֵּד עוֹד פַּעַם בְּכַדִּי לְגַמֵּר
 הָאֶלֶף סִיּוּמִים בְּכ"ה אֱלוֹל הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, כְּפִי שְׁעוֹר הַרְאִשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פְּחוֹת עִם
 בְּנֵי חִבְרָתוֹ שֶׁל אֲשֶׁתְּקַד, סִיּוּם זֶהָר אֶחָד לְעֵלוּי מְזַל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבִטֵּל כָּל הַצָּרִים
 אוֹתָם עֲלִיּוּנִים וְתַחְתּוּנִים, וְיִפְר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחְשְׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָהּ
 יְדִיהֶם תּוֹשִׁיָהּ, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁפֹן לְבִטַח וּנְרָאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבִמְהֵרָה יִתְקַיֵּם "וּיִקְרָאתָם
 דְּרוֹר בְּאַרְץ", אכ"ר.
 מתוך "זכותא דבר יוחאי"